KAVŞAKTA ÖLÜM SİNYALİ

Daha dün vardı
Şimdi gitti,
Tazecik tohumları
Elleriyle ekerdi,
Nazenin bir bakışı var
Zemzem gibi yıkardı,
Gitti…
O gitti.
Her şey onunla bitti.
Hasret miydim hasrete
İçime hüzün kattı da
Beni,
Onulmaz sancılara itti
ve sanki
Hayat bitti.

Geçinirdik acı tatlı
Bazen sürüngen,
Bazen kanatlı.
İnciler saçılırdı
Gül bahçemizde.
Güneş ; mehtap idi içimizde
Yaşıyorduk işte
Hakkın hududunda
İkimiz de.

Ne olurdu ki
Bulutlar ağlamasaydı
Beyaz karlar beklerken
Fırtınalar yağmasaydı.
Zaten dönecekti bir gün,
Gitmeseydi erken.
Sevda yıldızıydı
Pırıldardı yüreğinden
ve kaydı.

O gün vardı,
Bugün yok.
Var ; neden var ?
Yok ; neden yok ?
Ansızın,
Şafakla belirdi
Ölümün elçisi,
Geldi…
ve kayboldu…
Ayrılık neden ?

Ağlayışlar hüzünlü,
Ağlayışlar sessiz,
Ve derinden…
Elem bastı ruhuma
Bağrımdaki öksüz.
Ölümler haksız-
mı demeyeceğim.
An yok ki hesapsız.

Behçet Gündüz
(Sevda Mevsimi adlı şiir kitabımdan**)**